

РЕШЕНИЕ

№ 2995

гр. София, 04.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 16.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2217** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Ч. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), В. В. с Ч. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Ю. Б. Х., С. съдебен адрес: Г. С., У. „Л. К.” № 73, чрез А. П. С. от САК, срещу Заповед № 368 от 08.10.2009 г. на П. на Л. К. на М. на Д. А. и А. Р. (ЛК на МДААР), с която е прекратено служебното ѝ правоотношение на длъжността „държавен експерт” в дирекция „Административно регулиране и обслужване” в МДААР на основание Ч. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл, считано от 12.10.2009 г.

Жалбоподателката поддържа, че спрямо служебното ѝ правоотношение е приложима разпоредбата на Ч.87а от ЗДСл, вкл. С. Ч. 2 от П. № 1./06.08.09 г. и доколкото в щатното разписание на администрацията на Министерския съвет съществува същата длъжност в две дирекции и тя отговаря на изискванията за заемането ѝ. Жалбоподателката претендира съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед.

Ответникът - председател на Л. К. на М. на Д. А. и А. Р. оспорва жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Към момента на прекратяване на служебното ѝ правоотношение Ю. Б. Х. е заемала длъжността „държавен експерт” в дирекция „Административно регулиране и обслужване” към МДААР, с ранг II-ри младши. С. заповед №

Р-68/13.08.2009 г. на М. П. на РБ В. В. С. закриването на МДААР е назначена ликвидационна К. с председател В. Г. - З.-М. на Ф.. С обжалваната заповед № 368 от 08.10.2009 г. и на основание Ч. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката, считано от 12.10.2009 г. Видно от ръкописното отбелязване върху заповедта същата е връчена на жалбоподателката на 26.01.2010 г. Ето защо следва да се приеме, че жалбата, по която е образувано настоящето производство вх. № 94-00-136 от 01.02.2010 г. е подадена в срока по Ч. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по смисъла на Ч. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, С. Ч. 124, ал. 1 от ЗДСл, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и С. Ч. 168, ал. 1, вр. Ч. 146 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – председателят на ЛК на МДААР, съобразно Ч. 3, ал. 5, т. 2 от П. № 1./06.08.09 г. и е В. формата по Ч. 108, ал. 1 от ЗДСл – посочено е правното основание, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. При издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения В. В. с отменителното основание по Ч. 146, т. 3 от АПК – такива, които съществено да са ограничили правото на защита на лицето В. В. с издаването или оспорването на акта или такива, които ако не бяха допуснати органът би постановил акт в различен смисъл.

С разпоредбата на Ч. 1, ал. 1, т. 1, б. ”г” от П. № 1./06.08.09 г. е предвидено 2 щатни бройки, свързани с функциите по административното регулиране от закритото МДААР да преминат към Администрацията на МС. Видно от представеното от ответника длъжностно разписание на МДААР, в сила от 10.06.2009 г., в дирекция „Административно регулиране и обслужване” са били заети 11 щатни бройки, от които 3 щатни бройки за длъжността на жалбоподателката „държавен експерт”. С. Ч. 1, ал. 2 от П. № 1./06.08.09 г. ръководителите на съответните администрации в 7-дневен срок от влизането в сила на постановлението следва да внесат в Министерския съвет проекти на актове за промени в устройствените правилници, свързани с разпределянето на функциите по ал. 1.

С доклад на М. – П. на РБ до МС № 1..01-39 от 09.09.09 г. е предложен за обсъждане проект на П. за приемане на нов Устройствовен правилник на МС и на неговата А., в който са предвидени промени, свързани С. закриването на МДААР и оптимизиране на съществуващата организация на работата (въпроси, предоставени изцяло в оперативната самостоятелност на административния орган). Устройствовият правилник (УП) на Министерския съвет и неговата А. е

приет с П. № 229/23.09.2009 г. В специализираната А. на МС няма дирекция С. същото наименование на дирекцията в закритото МДААР, в която е работила жалбоподателката „Административно регулиране и обслужване”. С. Ч. 69 от УП на МС и на неговата А. дирекция „Държавна А.” е част от специализираната А., която осъществява функции в областта на организационното развитие на административните структури, на управлението на човешките ресурси и на стратегическото планиране. Функциите на Дирекция „Икономическа и социална политика” са уредени в Ч. 72 от УП на МС. Видно от длъжностното разписание на Администрацията на МС в сила от 02.10.2009 г. общата численост на служителите в дирекция „Държавна А.” е 24 щатни бройки, а в дирекция „Икономическа и социална политика” – 20 щатни бройки. В дирекция „Държавна А.” и в дирекция „Икономическа и социална политика” няма отдел С. същото наименование, както дирекцията в закритото МДААР „Административно регулиране и обслужване”. Съдът не възприема доводите на жалбоподателката, че служебното ѝ правоотношение следва да бъде запазено на основание Ч. 87а от ЗДСл. Такъв извод не следва от разпоредбата на Ч. 2 от П. № 1./06.08.2009 г., защото се запазват само служебните правоотношения, свързани с функциите, които се разпределят съобразно Ч. 1, ал. 1 от П. № 1./06.08.2009 г. Неоснователни са правните доводи в писмената защита на жалбоподателката, че е в доказателствена тежест на ответника е доказването на изпълнението на изискванията на Ч.87а от ЗДСл. Доказателствената тежест е указана в определението от 24.03.2010 г. за насрочване на делото в открито съдебно заседание – ответникът следва да докаже наличието на основанията за прекратяване на служебното правоотношение по Ч. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл (З. на администрацията). Жалбоподателката поддържа благоприятното за нея твърдение, че изпълняваните от нея функции е следвало да преминат и да се запазят в администрацията на МС, респ. - служебното ѝ правоотношение - да бъде запазено съобразно Ч. 87а от ЗДСл, поради което носи доказателствена тежест за твърдените обстоятелства. Искането на жалбоподателката в жалбата да се представят *всички* длъжностни характеристики на дирекции „Държавна А.” и „Икономическа и социална политика” в администрацията на МС е изцяло неконкретизирано. Дори след представяне и приемане на длъжностните разписания в съдебно заседание на 09.06.2010 г. жалбоподателката не е конкретизирала твърденията си, в коя точно длъжност от посочените дирекции на специализираната А. на МС са преминали изпълняваните от нея служебни функции, за да се изискат длъжностните характеристики за тези длъжности. Наличието на щатни бройки за същата длъжност „държавен експерт” в дирекция „Държавна А.” и в дирекция „Икономическа и социална политика” на Администрацията на МС, както и че жалбоподателката отговаря на изискванията за заемането им, все още не означава, че правоотношението ѝ следва да се запази по смисъла на Ч. 87а от ЗДСл. С. легалното определение в Ч. 2 от Наредбата за приемане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията, „длъжност в администрацията” е както **1.** нормативно определена позиция в

щатното разписание, така и 2. система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Ето защо наличието на длъжност „държавен експерт“ не означава непременно, че служителите изпълняват същата система от функции, задължения и изисквания, както заеманата от жалбоподателката длъжност.

М. е А., която подпомага дейността на министъра – Ч. 42, ал. 1 от Закона за администрацията. Закриването на МДААР е свързано С. 3. на администрацията на М. по смисъла на Ч. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за администрацията и логично попада в основанието по Ч. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл. Спецификата в случая е, че част от функциите на закритото М. са преразпределени в други администрации, С. Ч. 1, ал. 1 от П. № 1./06.08.09 г., конкретно от дейността свързана с административното регулиране са преминали 2 щатни бройки. В специалния Закон за държавния служител липсва задължение за органа по назначаването при реорганизация на администрацията, която несъмнено е свързана с намаляване и дори 3. на отделни структури, да извършва подбор между служителите. Съдът приема, че в случая е налице реорганизация на администрацията при намаляване числеността на персонала, изпълняващ съответните функции. Както утвърждаването на щатното разписание, така и преценката, правоотношението на кои служители да бъде прекратено, се осъществява при условията на предоставена на органа по назначаването оперативна самостоятелност. В случая, след като законът не урежда задължение за подбор, за органа по назначаването не съществува задължение да извърши такъв подбор. Преценката на органа, кои от служителите ще останат да работят в реорганизираната А. и кои ще бъдат съкратени е изцяло по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. По изложените съображения съдът приема, че е изпълнено посоченото в оспорената заповед основание по Ч. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката. Налице е 3. на администрацията, в която е била назначена служителката - 3. на МДААР. Наличието на преминаване на 2 щатни бройки от закритото М. към Администрацията на МС не се отразява на законосъобразността на оспорената заповед, доколкото касае преценка по целесъобразност на административния орган, която не подлежи на съдебен контрол. Липсват данни по делото чрез издаване на оспорената заповед административният орган да е упражнил превратно правомощията си, като не се е съобразил с целта на закона.

По изложените съображения обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената форма и при спазване на процесуалните и материалноправните норми по издаването ѝ, поради което и на основание Ч. 172, ал. 2 от АПК оспорването следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, I АО, 18 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. Б. Х. срещу Заповед № 368 от 08.10.2009 г. на П. на Л. К. на М. на Д. А. и А. Р., с която е прекратено служебното ѝ правоотношение

на длъжността „държавен експерт“ в дирекция „Административно регулиране и обслужване“ в МДААР на основание Ч. 106, ал. 1, т. 1 от ЗДСл.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: